

veget tilbage herfra, idet han sagde, at han nok kunde være tilbøielig til at have den Tilstrø til Regjeringen, at han vilde give den den her omhandlede Bemyndigelse. Dette er det egentlige Spørgsmaal, og jeg skal ikke nægte, at jeg, efter det Foredrag, jeg hørte af den ærede Rigsdagsmand, for Fremtiden vilde være tilbøielig til, forat understøtte Forslag om Bevilling til saadanne Anlæg, at fordre, at der foreligger specielle Oplysninger af den Art, som den ærede Rigsdagsmand nævnte. Da imidlertid det nuværende Forslag kun gaaer ud paa en Bemyndigelse for Regjeringen, saa havde Regjeringen ikke nogen Grund til at modsætte sig det. Jeg skal iøvrigt som sagt ikke nægte, at der fra Thingets Side kunde være Meget for her, hvor der er Spørgsmaal om et privat Anlæg, at sige: „vi bemyndige vel Regjeringen til at concessjonere Anlæg, som have den offentlige Communication til Gjenstand; men hvor det gjelder private Anlæg, der ville vi selv deeltage i den endelige Afgjørelse.

Alberti: Vort Ændringsforslag er kun stillet under den Forudsætning, at Thinget maatte billige det Princip, der ligger i Loven i Almindelighed, og endvidere er det stillet under den Forudsætning, at det overlades til Regjeringen at bestemme Banens Retning. Jeg kan derfor ikke see, at Loven ved dette Ændringsforslag bliver synderligt forandret fra, hvad dens Hensigt fra først af maa have været; thi jeg troer, at det idetmindste har været en stikende Forudsætning ligesaa dette Lovforslags Fremkomst, at alle Ciere af Faxe Kalkbrud skulle være lige berettigede til at afbenytte Banen. Og hvad er det da, at Ændringsforslaget gaaer videre ud paa, end at faae denne Forudsætning udtalt i klare Ord, og det troer jeg ikke, at der med Føie kan indvendes Noget imod. Jeg skal, som allerede forhen af mig udtalt, ikke gaae videre ind paa Banens Retning; men i Gnen ved Faxe er det for Dieblirket vistnok en temmelig almindelig Mening, at det Project, der nu ligger for med Hensyn til Banens Retning, vil bevirke, at den kun vil kunne blive til Nytte for to af Kalkbrudseierne, hvorimod de to Andre vilde faae deres Brud liggende saa langt derfra, at Omkostningerne

ved Kalkstenenes Transport til Banens Begyndelsespunkt vilde gjøre deres Production forholdsviis langt dyrere, end Productionen vil blive for de to mere begunstigede Ciere. Jeg skal endvidere tilføie, hvad der er mig forstikret af Flere, som maae antages at være saa locallyndige Mænd, som man kan finde dem, at der skal være en Strækning, hvor Banen kan anlægges saaledes, at den omtrent bliver lige let tilgængelig for alle fire Kalkbrudseiere. Men om disse locale Spørgsmaal kan man naturligviis ikke vedtage Noget, idetmindste forekommer det mig, her i Thinget; og vi have derfor heller ikke villet optage det i vort Ændringsforslag. Vi have forudsat, at, dersom Thinget vedtager denne Lov og anseer det for rigtigt, at en eller flere Private faaer en saadan Begunstigelse af Staten, saa vilde den paagældende Minister ogsaa paasee, at den endelige Bestemmelse om Banens Retning blev en saadan, at Ingen kan klage over, at han derved ubillig er tilsidefat.

Bregendahl: Det forekommer mig, at der ligger en temmelig væsentlig Misforstaaelse til Grund hos de Herrer, der have stillet det foreliggende Ændringsforslag. Jeg kunde godt forstaae et Ændringsforslag som dette og den Discussion, der er ført angaaende dette Ændringsforslag, naar Loven gik ud paa at give Concessjon til Jernbanen til en bestemt Person, men derom er der slet ikke Spørgsmaal. Ved selve Loven er der kun Spørgsmaal om, at give Regjeringen Bemyndigelse til at meddele Concessjon til en saadan Jernbane, men der staaer i Loven ikke et eneste Ord om, til hvem denne Concessjon skal gives. Sagen stillede sig anderledes, og et Ændringsforslag, som dette, var paa sin Plads, naar Loven gik ud paa, at en saadan Concessjon skulde gives til en bestemt Mand; men derom findes der, som sagt, ikke et eneste Ord i Loven. Som allerede bemærket, gaaer Lovforslaget blot ud paa at give Regjeringen Bemyndigelse til, til Fordeel for et saadant Anlæg, at gjøre de for saadanne Tilfælde sædvanlige Undtagelser fra Lovgivningens almindelige Regler, og at bringe de for Jernbaners Anlæg særligt gjældende Lovbestemmelser til